

ETICKÝ KÓDEX VŠD
A
ETICKÉ ŠTANDARDY V OBLASTI INTEGRITY
VEDY

SLÁDKOVIČOVO 2021

PREAMBULA

Učiteľia, výskumní pracovníci a iní zamestnanci súkromnej Vysokej školy Danubius, v úsilí zvýšiť jej dobré meno sa týmto zaväzujú, že vo svojej činnosti budú dodržiavať etické princípy ustanovené týmto kódexom, ktorý deklaruje že v štruktúre ľudského poznania patrí etike dôležité miesto ako jednej z najstarších filozofických disciplín zaoberajúcej sa morálkou, mravnými hodnotami a spôsobmi správania, ktoré vedú k uplatňovaniu mravných zákonov v rozličných oblastiach života. Učiteľ, výskumný pracovník a iní zamestnanci VŠD majú podporovať a rešpektovať vytýčené morálne hodnoty a podľa nich majú regulovať svoje správanie a konanie. Vysoká škola Danubius je nediskriminačným priestorom a priestorom tolerancie a rešpektu, kde a rozvíja rozmanitosť perspektív a kde prevláda inkluzívnosť zakotvená v zásadách spravodlivosti. Základnou zodpovednosťou akademickej obce je sformulovať zásady výskumu, definovať kritériá primeraného správania vo výskume, maximalizovať kvalitu a spoľahlivosť výskumu a primerane reagovať na ohrozenie alebo porušenie integrity výskumu. Prvoradým cieľom tohto kódexu je zvýšiť vedomie o tejto zodpovednosti a pomôcť akademickej obci vytvoriť rámec pre samoreguláciu. Opisuje odbornú, právnu a etickú zodpovednosť pri zohľadnení významu inštitucionálneho prostredia, v ktorom sa výskum organizuje. Kódex je preto relevantný a uplatniteľný pre výskum financovaný z verejných i súkromných zdrojov, pričom sa v ňom zohľadňujú odôvodnené obmedzenia pri jeho vykonávaní. Vzdelávanie je ľudské právo, verejné blaho a malo by byť dostupné pre všetkých.

Čl. 1 VEDENIE VŠD A MORÁLNE KONANIE

1. Vedenie súkromnej Vysokej školy Danubius v rámci výchovno-vzdelávacieho procesu nesmie brať na zreteľ komerčné hľadisko, vlastný prospech a úžitok, ale musí sa riadiť svojim svedomím, pozitívnymi výchovno-vzdelávacími potrebami študenta a vedeckými poznatkami.
2. Vedenie sa má vo svojej činnosti usilovať o dosahovanie spoločného dobra, blaha a prospechu Učiteľov a ostatných zamestnancov a študentov.
3. Vedenie má garantovať slobodu vedeckovýskumnej a výchovno-vzdelávacej činnosti učiteľov a vytvárať vhodné podmienky pre kvalitnú vedeckovýskumnú a výchovno-vzdelávaciu činnosť a to v súlade so všeobecne akceptovanými spoločenskými

etickými princípmi a hodnotami, kľúčovými hodnotami ako aj zákonmi Slovenskej republiky.

4. Vedenie má garantovať rovnosť príležitostí všetkým učiteľom, zamestnancom a študentom a hodnotiť ich objektívne na základe predložených výstupov.
5. Vedenie má vytvárať motivačné a súťaživé pracovné prostredie, ktoré reflektuje platné zákony a normy . Pokyny a požiadavky vedenia nemôžu odporovať právnym a etickým normám a tiež normám v tomto Kódexe.
6. Učiteľ má rešpektovať dohody prijaté vedením a zodpovedne ich realizovať. Vedenie a vysokoškolskí učitelia podporujú kolegiálne vzťahy a snažia sa o vzájomnú spoluprácu aj napriek rozdielnym názorom. Udržiavajú korektné vzťahy založené na vzájomnej úcte, rešpekte a spravodlivosti.
7. Vedenie rešpektuje nariadenia rektora a Správnej rady, avšak má právo vyjadriť svoj názor na ich požiadavky zodpovedajúcim spôsobom.
8. Vedenie zabezpečuje v zmysle platnej legislatívy ochranu zdravia zamestnancov a študentov

Čl. 2

ETICKÉ SPRÁVANIE VYSOKOŠKOLSKÉHO UČITEĽA

1. Učiteľ má konať podľa pokynov vedenia a v súlade s jeho požiadavkami, ktoré nesmú odporovať právnym a všeobecne záväzným etickým normám a tiež normám v tomto kódexe. Učiteľ má rešpektovať dohody prijaté vedením a zodpovedne ich realizovať. Nezasahuje do kompetencií vedenia, avšak má právo vyjadriť svoj názor na požiadavky vedenia zodpovedajúcim spôsobom.
2. Učiteľ má úctu k svojmu povolaniu, dôsledne a zodpovedne ho vykonáva a uvedomuje si profesijnú spoluzodpovednosť za generáciu, ktorú vychováva a vzdeláva.

3. Učiteľ má povinnosť konať v súlade s právnymi normami platnými v Slovenskej republike, dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky a riadiť sa záväznými pracovnými predpismi. Má rovnaké politické, sociálne a ekonomické práva garantované Ústavou SR ako ostatní členovia spoločnosti. Rešpektuje tieto práva a slobody aj u iných. Má nárok na ochranu svojich práv.
4. Učiteľ sa aktívne zapája do akademickej verejnej diskusie. Rozvíja svoj vedný odbor v súlade s etikou vedy. Vo svojej práci je cieľavedomý, dôsledný a čestný. Odmieťa plagiátorstvo a prezentuje výsledky vedeckovýskumnej činnosti, ktorej je sám autorom alebo spoluautorom na základe identifikovateľného podielu na dosiahnutých výsledkoch. Výsledky získané v pedagogickej, výskumnej, odbornej, a ostatnej činnosti, ktoré vznikli na pôde vlastnej vysokej školy bude chrániť pred zneužitím a neposkytne ich tretím osobám bez náležitej ochrany duševného, prípadne aj hmotného vlastníctva.
5. Vedeckú hodnotu dosahuje podľa stanovených pravidiel, nepodvádza, neopisuje bez udania zdroja, nevydáva cudzie názory za svoje, neporušuje autorské práva. V prípade opätovného publikovania svojich výsledkov, túto skutočnosť uvedie aj v práci, cituje svoju predchádzajúcu prácu.
6. Vo vzťahoch k domácej i zahraničnej vedeckej a pedagogickej komunite sa správa korektne, uznáva pravidlá autorského práva a duševného vlastníctva a dbá na meno vysokej školy, ktorú reprezentuje.
7. Učiteľ sa zodpovedne pripravuje na výučbu s cieľom odovzdať kvalitné informácie a v snahe vykonávať svoje povolanie čo najlepšie. Jeho informácie týkajúce sa vzdelávania sú objektívne, pravdivé a jasné.
8. Učiteľ nepožaduje od študentov vedomosti a informácie nad rámec tých, ktoré sú vymedzené v informačných listoch predmetu a tiež nepožaduje informácie, ktoré počas výučby neboli predmetom vzdelávania.
9. Predmetom hodnotenia študenta sú jeho učebné výsledky, osvojené kompetencie ako aj usilovnosť, osobnostný rast, rešpektovanie práv iných osôb, ochota spolupracovať. Hodnotenie učiteľa slúži ako prostriedok pozitívnej podpory zdravého rozvoja osobnosti študenta.

10. Na hodiny chodí pravidelne a načas, výučbu organizuje tak, aby sa predišlo nesplneniu vopred stanovených cieľov.
11. Korektnosť, česťnosť, spravodlivosť, profesionálny vzťah a vzájomné uznanie práv a povinností sú základnými faktormi dobrých vzťahov vysokoškolského učiteľa a študenta. Učiteľ sa voči študentovi správa tolerantne a úctivo, nepodceňuje a nezosmiešňuje ho, nevyhráža sa mu, nezastrašuje a nevydiera ho a úmyselne nevystavuje rozpakom. Zakazuje sa akákoľvek forma šikanovania a prejavy správania, ako sú ohováranie, výsmech, izolácia, zadržanie dôležitých informácií, nadmerná kritika.
12. Učiteľ nemá zámerne spôsobiť študentovi fyzickú, sociálnu, psychickú, morálnu a inú ujmu. Nemá podporovať a zúčastňovať sa na takých aktivitách, ktoré úmyselne poškodzujú, alebo obmedzujú jeho zdravý vývin, slobodu a práva. Ak má podozrenie z takéhoto konania, ihneď informuje nadriadených.
13. Učiteľ akceptuje inakosť študentov, rešpektuje ich názory, politickú príslušnosť a náboženské presvedčenie (pokiaľ neobmedzujú práva iných) s cieľom vytvoriť humánne, tolerantné a na vzájomnej úcte založené medziľudské vzťahy. Odmieta a netoleruje prejavy diskriminácie (podľa veku, rasy, pohlavia, etnicity, sexuálnej orientácie, zdravotného postihnutia a i.).
14. Sexuálne obťažovanie na akademickej pôde je neetické, nedôstojné a nežiaduce. Učiteľ nerozpráva neslušné, dvojzmyselné a urážajúce vtipy, zdržiava sa sexuálnych narážok a fyzického obťažovania vrátane obťažovania so sexuálnym podtónom. Sexuálne obťažovanie je porušením zákona, narúša ochranu osobnosti, zasahuje do jej súkromia, porušuje ľudské práva, ľudskú dôstojnosť a spôsobuje osobnosti morálnu ujmu. Učiteľ má byť schopný sebareflexie, pravidelne hodnotí svoje konanie, prípadné chyby priznáva, napráva a nesie za ne zodpovednosť. Má si uvedomovať dôsledky svojich rozhodnutí.
15. Učiteľ nemá zneužívať informácie o štúdiu, rodine a zdraví študenta (ani po ukončení pracovného pomeru).
16. Učiteľ o svojich mimopracovných aktivitách, ktoré môžu spôsobiť konflikt záujmov, vopred informuje vedenie (školy, fakulty)

17. Udržiava písomné či elektronické záznamy v súlade so zákonom o ochrane osobných údajov.

Čl. 3

ETICKÉ SPRÁVANIE VO VZŤAHU KU ŠTUDENTOM

1. Učiteľ má vnímať každého študenta ako jedinečnú a autonómnu bytosť a osobnosť hodnú úcty a rešpektu. Váži si každého študenta, rešpektuje a podporuje jeho dôstojnosť a integritu. Pozná práva a oprávnené potreby študenta súvisiace s jeho štúdiom (resp. študijným plánom). Práva rešpektuje a v plnej miere ich chráni, pokiaľ študent uplatňovaním svojich práv neobmedzuje práva iných.
2. Korektnosť, čestnosť, spravodlivosť, profesionálny vzťah a vzájomné uznanie práv a povinností sú základnými faktormi dobrých vzťahov vysokoškolského učiteľa a študenta.
3. Učiteľ podporuje pozitívny osobnostný, kognitívny i morálny vývoj študentov. Obozretne a s rozvahou vyberá a využíva metódy v oblasti vzdelávania a vedeckého pôsobenia/odborného vedenia tak, aby študentovi neuškodil. V prípade neúmyselného poškodenia sa snaží negatívne dôsledky minimalizovať na základe vzájomnej dohody so študentom.
4. Učiteľ hodnotí študentov spravodlivo a objektívne a nezasahuje do hodnotenia študentov iným kolegom. Študent zodpovedne využíva právo na otvorenú a úctivú konzultáciu s vyučujúcim, prípadne školiteľom.
5. Učiteľ má právo upozorniť študenta na dodržiavanie zásad spoločenskej etikety.

Čl. 4

INTERPERSONÁLNE VZŤAHY

1. Vzťahy medzi zamestnancami vysokej školy sú založené na vzájomnej úcte a tolerancii. Vyžaduje sa vzájomné uznanie práv a povinností, rešpektovanie názoru, politickej príslušnosti a náboženského presvedčenia (pokiaľ sa neobmedzujú práva iných). Netolerujú sa prejavy diskriminácie (podľa veku, rasy, pohlavia, etnicity, sexuálnej orientácie, zdravotného postihnutia a i.).

2. Učiteľ sa snaží o vytváranie kolegiálnych a korektných vzťahov. Pri riešení pracovných a vedeckých úloh prejavuje ochotu konzultovať, spolupracovať, poradiť – pokiaľ je o to požiadaný.
3. Učiteľ odmieta úmyselné škodenie druhému kolegovi – ohováraním, osočovaním, intrigami a rôznymi nátlakovými formami. Základom rozhodovania, konania a správania vysokoškolského učiteľa je princíp humánnosti, úcty, ľudskej dôstojnosti, morálneho práva, spravodlivosti a zodpovednosti.
4. Učiteľ by nemal zosmiešňovať kolegu pred študentmi a vyjadrovať sa k jeho osobe, spôsobu a metódam učenia. Šírenie neoverených informácií, ktoré je predpokladom ohovárania, je nežiaduce. Korektná a konštruktívna kritika je však opodstatnená na základe objektívnych a merateľných výsledkov práce.
5. K posúdeniu predložených prác, resp. výsledkov práce kolegov (v prípade kvalifikačného postupu alebo pri recenzovaní monografie, štúdie, zborníka, učebnice atď.) pristupuje objektívne a čestne, s vysokou mierou profesionality, odbornosti a diskretnosti.

Čl. 5

KLIENTELIZMUS A ÚPLATKY

1. Klientelizmus a úplatky zabraňujú efektívnemu vzdelávaniu a narušujú autoritu, resp. status akademickej pôdy ako nezávislej a objektívnej inštitúcie. Korupčné správanie vysokoškolského učiteľa je považované za porušenie Etického kódexu. Učiteľ neprijíma, nedáva úplatok, nepodporuje a nešíri korupciu a jej rôzne formy. Zdržiava sa konania, ktoré by mohlo viesť ku korupcii a konfliktu záujmov. Na akýkoľvek skutočný alebo možný konflikt záujmov je povinný bezodkladne upozorniť svojho nadriadeného.
2. Učiteľ ani iní zamestnanci vysokej školy neprijímajú od svojich klientov/študentov žiadne dary, výhody či protislužby s cieľom ovplyvniť študijné výsledky a hodnotenie. Uvedený spôsob osobného profitu vysokoškolského učiteľa je považovaný za neetické správanie a oslabuje dôveru verejnosti voči hodnotám vysokej školy a poškodzuje jej dobré meno.

3. Učiteľ sa nemôže ocitnúť v postavení, v ktorom by bol zaviazaný odplatiť preukázanú službu alebo akúkoľvek inú ponúkanú výhodu, pretože by sa narušila nestrannosť a objektivita jeho konania a rozhodovania. Predvída takéto situácie a vyhýba sa im. Neponúka a neposkytuje žiadnu výhodu spojenú so svojím postavením.
4. Učiteľ odmieta klientelizmus.
5. Politická príslušnosť nemá ovplyvňovať pracovné rozhodnutia a konania vysokoškolského učiteľa vo vzťahu ku kolegom, manažmentu, ostatným zamestnancom a študentom. Každé svoje rozhodnutie a konanie vie zdôvodniť a zverejniť.
6. Učiteľ nemá zneužívať majetok vysokej školy na vlastné účely.

Čl. 6

VYSTUPOVANIE VYSOKOŠKOLSKÉHO UČITEĽA NA VEREJNOSTI

1. Správanie sa vysokoškolského učiteľa mimo pracoviska má byť zodpovedné a adekvátne vážnosti statusu vysokoškolského učiteľa.
2. Verbálna aj neverbálna komunikácia vysokoškolského učiteľa je zdvorilá a dôstojná. Nepoužíva vulgárne slová, gestá, ovláda negatívne emócie, nie je agresívny a neslušný voči iným. Na verejnosti sa Učiteľ prezentuje slušne a kultivovane reprezentuje vážnosť pracovného postavenia na akademickej pôde. Má sa správať a konať ako dôveryhodná osobnosť.
3. Učiteľ sa zdržiava fajčenia a požívania alkoholu na akademickej pôde, neponúka kolegom a študentom alkohol. Prítomnosť vysokoškolského učiteľa pod vplyvom alkoholu a iných návykových látok vo vyučovacom procese sa považuje za porušenie Etického kódexu.
4. Ak Učiteľ prezentuje názor verejne alebo komentuje verejné otázky týkajúce sa spoločenského života, má vyhlásiť, že je to výlučne jeho osobný, prípadne odborný názor a nie postoj vysokej školy. Ak učiteľ zverejní svoj názor v médiách, ide len

o vyjadrenie jeho názoru a postoja, nie názoru vysokej školy. Oficiálne stanoviská prezentuje predseda Správnej rady, rektor, dekan alebo osoba nimi poverená.

5. Učiteľ nepoužíva meno vysokej školy na osobné reklamné a propagačné účely s výnimkou prípadov, ktoré priamo súvisia s vysokou školou. Neidentifikuje sa ako zamestnanec školy vo verejnej reklame bez predchádzajúceho súhlasu vedenia. Učiteľ dodržiava pravidlá spoločenskej etikety.

Čl. 8

VZŤAHY S KONKURENCIOU

Súkromná Vysoká škola Danubius rešpektuje konkurenčné prostredie v rámci vzdelávacieho priestoru ako súčasť zdravého konkurenčného prostredia, ktoré je potrebné na to, aby mohla čestne a úspešne čeliť jeho výzvam. Voči konkurencii sa správa korektne a v súlade s dobrými mravmi.

Čl. 9

INTEGRITA VEDY

Učitelia a vedeckí pracovníci VŠD dodržiavajú tieto zásady integrity vedy:

- **Spoľahlivosť** pri zabezpečovaní kvality výskumu, ktorá sa odráža v návrhu jeho koncepcie, metodológii, analýzach a vo využívaní zdrojov.
- **Čestnosť** pri vývoji, vykonávaní, posudzovaní, podávaní správ a komunikácii výskumu transparentným, poctivým, úplným a nestranným spôsobom.
- **Rešpektovanie** kolegov, účastníkov výskumu, spoločnosti, ekosystémov, kultúrneho dedičstva a životného prostredia.
- **Zodpovednosť** za výskum od prvotnej myšlienky až po jeho publikovanie, za jeho riadenie a organizáciu, odbornú prípravu, dohľad a odborné vedenie a za širšie dôsledky výskumu.

Je veľmi dôležité, aby si vedeckí pracovníci VŠD osvojili vedomosti, metódy a etické pravidlá, ktoré sa týkajú ich odboru. Nedodržanie správnej výskumnej praxe je porušením pracovných povinností. Poškodzujú sa tým výskumné procesy, narúšajú sa vzťahy medzi vedeckými pracovníkmi, podkopáva sa dôvera vo výskume a jeho dôveryhodnosť, dochádza k plytvaniu zdrojmi, a objekty výskumu, používatelia, spoločnosť a životné prostredie môžu byť vystavení zbytočnej ujme.

Čl. 10

PORUŠOVANIE ETICKÝCH PRAVIDIEL VÝSKUMU A INÉ NEPRIJATELNÉ PRAKTIKY

Za porušenie etických pravidiel výskumu sa zvyčajne pokladá fabrikácia, falšovanie alebo plagiátorstvo pri navrhovaní, vykonávaní alebo posudzovaní výskumu alebo pri podávaní správ o výsledkoch výskumu:

- **Fabrikácia** je vytváranie vymyslených výsledkov a ich zaznamenávanie tak, ako keby boli skutočné.
- **Falšovanie** je manipulácia s výskumným materiálom, zariadeniami alebo procesmi, alebo neopodstatnená zmena, vynechanie alebo vypustenie dát alebo výsledkov.
- **Plagiátorstvo** je použitie práce a myšlienok iných ľudí bez uvedenia riadneho odkazu na pôvodný zdroj, čím sa porušujú práva pôvodného autora alebo autorov k výsledkom ich tvorivej duševnej činnosti.

Tieto tri formy porušenia sa považujú za mimoriadne závažné, pretože skresľujú výsledok výskumu. Existujú aj ďalšie porušenia správnej výskumnej praxe, ktoré poškodzujú integritu výskumného procesu alebo výskumných pracovníkov. Okrem priameho porušovania správnej výskumnej praxe uvedeného v tomto kódexe ďalšie príklady neprijateľných praktík zahŕňajú, ale nie sú obmedzené na:

- Manipuláciu s autorstvom alebo znevažovanie úlohy ostatných výskumných pracovníkov v publikáciách.
- Opätovné publikovanie podstatných častí z vlastných skorších publikácií vrátane prekladov bez riadneho uvedenia alebo citovania originálu (tzv. autoplagiátorstvo).
- Selektívne citovanie s úmyslom podporiť vlastné zistenia alebo vyhovieť redaktorom, recenzentom či kolegom.
- Neposkytnutie výsledkov výskumu.
- Ohrozovanie nezávislosti výskumného procesu alebo oznamovania jeho výsledkov zaujatým spôsobom v prospech financovateľov/podporovateľov výskumu.
- Bezdôvodné rozširovanie bibliografie.

- Zlovoľné obvinenie výskumného pracovníka z porušenia etických alebo iných pravidiel výskumu.
- Skresľovanie výsledkov výskumu.
- Zveličovanie významu a praktického uplatnenia výsledkov výskumu.
- Zdržiavanie alebo neprimerané bránenie v práci iných výskumných pracovníkov.
- Zneužívanie služobného veku na porušovanie integrity výskumu.
- Ignorovanie údajného porušovania integrity výskumu alebo utajovanie nevhodných reakcií na porušenie etických a iných pravidiel výskumu.
- Zakladanie alebo podpora časopisov, ktoré podkopávajú kontrolu kvality výskumu (tzv. predátorské časopisy).

Najzávažnejšie formy neprijateľných praktík sa sankcionujú. Treba však vynaložiť všetko úsilie, aby sa im predchádzalo, odrádzalo sa od nich a boli ukončené, a to prostredníctvom odbornej výchovy, dozoru a vedenia, a prostredníctvom rozvoja pozitívneho a stimulujúceho výskumného prostredia.

ČL. 11

RIEŠENIE PORUŠENIA A OBVINENIA Z PORUŠENIA ETICKÝCH PRAVIDIEL VÝSKUMU

Národné alebo inštitucionálne usmernenia sa líšia v tom, ako sa v rôznych krajinách rieši porušovanie správnej výskumnej praxe alebo obvinenia z porušenia etických pravidiel výskumu. Vždy je však v záujme spoločnosti a akademickej obce, aby sa porušovanie riešilo dôsledne a transparentne. Každé vyšetrowanie sa musí opierať o nasledujúce zásady.

Integrita

- Vyšetrowanie sa vykonáva spravodlivo, komplexne a účelne, s najvyššou možnou mierou presnosti, objektívnosti a dôkladnosti.
- Účastníci konania oznámia akýkoľvek konflikt záujmov, ktorý môže počas vyšetrowania vzniknúť.
- Prijmú sa opatrenia, ktoré zabezpečia, aby sa v rámci vyšetrowania dospelo k záverom.
- Vyšetrowanie sa vykonáva dôverne s cieľom chrániť zúčastnené osoby.
- Inštitúcie počas vyšetrowania chránia práva oznamovateľov a zabezpečia, aby ich profesijná budúcnosť nebola ohrozená.

- Smernice na riešenie porušenia správnej výskumnej praxe sú verejne dostupné a prístupné, aby sa zabezpečila ich transparentnosť a jednotnosť.

Spravodlivosť

- Vyšetovania sa vykonávajú riadne a spravodlivo voči všetkým stranám.
- Osobám obvineným z porušenia etických pravidiel výskumu sa oznámia podrobnosti obvinenia a umožní sa im spravodlivé konanie, v ktorom môžu reagovať a predložiť dôkazy.
- Voči osobám, ktorým sa potvrdia obvinenia z porušenia etických pravidiel výskumu, sa prijímú opatrenia úmerné závažnosti ich konania.
- Ak sú výskumní pracovníci zbavení obvinenia, prijímú sa primerané nápravné opatrenia.
- Každá osoba obvinená z porušenia etických pravidiel výskumu sa považuje za nevinnú, pokiaľ sa nepreukáže opak.

Čl. 12

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIE

PREHLÁSENIE

Pravidelnou kontrolou plnenia Etického kódexu a integrity vedy pri komplexnom hodnotení pracovného výkonu chcú učitelia, výskumní pracovníci a iní zamestnanci VŠD docieľiť, aby sa jeho plnenie stalo prirodzenou súčasťou správania a aby sa takýmto spôsobom reprezentovala súkromná Vysoká škola Danubius ako významná inštitúcia vzdelanosti, vedy a kultúry národa.

Etický kódex a integrita vedy VŠD bol prijatý a schválený na zasadnutí Akademického senátu VŠD dňa 16. 4.2021 a vychádza princípov dokumentu Magna Chartum Universitatum (marec 2020) a Európskeho kódexu etiky a integrity výskumu.

doc. Ing. Ján Králik, PhD.

predseda AS VŠD

Prof. Ing. Peter Plavčan, PhD.

rektor VŠD